

гр. Перник, 15 ноември 2012 г.
В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, касационен състав, в публично заседание на седми ноември две хиляди и дванадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Стефан Станчев

ЧЛЕНОВЕ: Емилия Иванова

Слава Георгиева

при секретаря Т.М. и в присъствието на прокурор Антова, като разгледа докладваното от съдия Иванова **к.н.а.х. дело №304** по описа на съда за **2012 г.**, за да се произнесе взе предвид следното:

Касационно производство по реда на по чл. 63 ал. 1, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и сл. от АПК.

Касационната жалба е подадена от **Г.А.Б.**, чрез пълномощника му адв.Т. срещу решение №555 от 09.08.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х.дело №667/2012 г. С атакуваното решение е потвърдено наказателно постановление **№414/12 от 29.03.2012 г.**, издадено от Началник сектор „Пътна полиция” при ОД на МВР - Перник срещу Г.Б. за нарушение по чл.139, ал.5 от Закона за движение по пътищата (ЗДвП). На основание чл.179, ал.3, т. 4 от ЗДвП му е наложено административно наказание „глоба” в размер на 300 лв.

В жалбата се твърди, че постановеното въззивно решение е незаконосъобразно. При постановяването му не са спазени изискванията на закона и не са отчетени посочените във въззивната жалба пороци на наказателното постановление. Искане се отмяна на съдебния акт, както и на потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът по касационната жалба ОД на МВР – Перник, сектор „Пътна полиция” не се изпраща представител и не заявява становище по жалбата.

Представителят на Окръжна прокуратура - Перник предлага обжалваното съдебно решение да бъде оставено в сила като правилно.

Административен съд - Перник, касационен състав, като обсъди доводите на касатора, доказателствата по делото и извърши служебна проверка по реда на чл. 218, ал. 2 от АПК приема следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срок и от страна в административнонаказателното производство, поради което се дължи нейното разглеждане.

Разгледана по същество касационната жалба е неоснователна.

Наказателното постановление е издадено за това, че на 18.03.2012 г., около 11,55 часа, касаторът, управлявайки лек автомобил с ДК№РК3843АХ, с посока на движение от гр.Перник към гр.Радомир на около 600 м. след пътен възел Батановци, е проверен от служители на ОДМВР, и е установено, че водачът няма залепен винетен стикер за движение по републиканската пътна мрежа.

За нарушението е съставен АУАН № 414/18.03.2012 г. /сер. 190900/ от мл.автоконтрольор ***, в присъствието на свидетеля *** и в присъствието на нарушителя. Посочена в АУАН като нарушена е разпоредбата на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП. АУАН е подписан от нарушителя, като същият е отбелязал върху акта, че няма възражения. Въз основа на АУАН и събраните доказателства в административната преписка е издадено процесното НП.

Със съдебно решение №555 от 09.08.2012 г. по н.а.х.д. № 667/2012 г. по описа на Районен съд гр.Перник, е потвърдено НП № 414/12 от 29.03.2012 г. на Началник група в сектор "ПП" към ОДМВР Перник. За да постанови решението, първоинстанционният съд е преценил писмените доказателства, приложени по административно наказателната преписка и е разпитал актосъставителя и свидетеля по акта.

Пред настоящата съдебна инстанция не са представени нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 от АПК.

След преценка на представените по делото доказателства, настоящият състав намира, че решението на районен съд е правилно и законосъобразно, постановено при правилно тълкуване и прилагане на материалния и процесуалния закон и като такова следва да бъде оставено в

сила.

Настоящият състав намира, че АУАН е съставен и НП е издадено при спазване на административно производствените правила и материалния закон, което обосновава законосъобразността на НП. Не се констатираха недостатъци в НП и АУАН, които да са основания за отмяна на НП. В производството по издаване на оспорваното НП не е нарушено правото на защита на касатора, дадена му е възможност да се запознае с фактите и обстоятелствата във връзка с вмененото му нарушение и да направи възражения по случая. Налице е единство и съответствие между описанието на фактите и обстоятелствата във връзка с нарушението между АУАН и НП, както и между посочените като нарушени правни норми. Описанието на нарушението в АУАН и НП съответства на посочената като нарушена правна разпоредба на чл. 139, ал. 5 от ЗДвП. Съгласно тази разпоредба, движението на определените в Закона за пътищата пътни превозни средства по републиканските пътища се извършва след заплащане на винетна такса по реда на чл. 10, ал. 2 от Закона за пътищата.

Не се споделят твърденията на касатора, че не е установено по делото дали за пътя по който се е движил е необходимо наличието на винетен стикер, а съда по своя инициатива е приел че се касае за такъв път. В АУАН и НП изрично е посочено, че нарушението е констатирано на път, който е включен в т.6 на раздел II от списъка на републиканските пътища на РБ, утвърден с решение на МС № 945 от 01.12.2010 г. Това са определените от МС пътища на страната за движението по които се дължи заплащане на винетна такса. Нарушението по чл. 139, ал.5 от ЗДвП е формално административно нарушение, свързано с движение по републиканската пътна мрежа без заплатена винетна такса, когато това се изисква. Безспорно установен от първата съдебна инстанция факт е, че към момента на проверката - 18.03.2012 г.. в 11:55 h, Г.А.Б. не е удостоверил по надлежния ред, чрез залепването на винетен стикер, заплащането на винетна такса, поради което е осъществил състава на нарушението посочено в чл.139, ал.5 от ЗДвП.

Не отговаря на събраните по делото доказателства и поддържаното в съдебно заседание твърдение, че неправилно като нарушена е посочена разпоредбата на чл.10 от ЗДвП, а същата е неотнормима към фактическите констатации. В нито един документ от административно наказателната преписка не се цитира чл.10 от ЗДвП. Като е приел, че АНО правилно е квалифицирал административното нарушение по чл. 139, ал. 5 от ЗДвП и правилно е наложил административно наказание по чл. 179, ал. 3, т. 2 от ЗДвП, районният съд е постановил съдебно решение при спазване на процедурните правила и което е съобразено с материалния закон.

Правилно е визивното решение и по отношение на размера на наложеното наказание. Размера на санкцията е определен еднозначно като сума в нормата на чл.179, ал.3, т.1 предл. I-во от ЗДвП, а не в определени граници, за да може административно наказващия орган или съда да определи друг размер.

Предвид гореизложеното, въз основа на извършената служебна проверка на атакувания съдебен акт на основание чл. 218, ал. 2 от АПК относно валидност, допустимост и съответствие с материалния закон, настоящият съд не установи наличие на пороци, които да съставляват основание за касиране. Обжалваното решение е правилно и законосъобразно и като такова следва да бъде оставено в сила, като касационната жалба бъде отхвърлена, поради неоснователност.

Мотивиран така касационен състав на Административен съд - Перник,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение №555 от 09.08.2012 г. на Районен съд - Перник, постановено по н.а.х. дело №667/2012 г., с което е потвърдено наказателно постановление №414/12 от 29.03.2012 г. на Началник група при сектор ПП при ОД на МВР – Перник.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: